

5.4. neděle MŠE SV. v 8:45 (od sv. Jana); 10:30 (arc. kostel) a 18:00 (sv. Jan)
KVĚTNÁ (PAŠIJOVÁ) NEDELE

8:15 RANNÍ CHVÁLY (Laudy) kostel sv. Jana Nepomuckého

8:45 - začátek u sv. Jana Nep., pak průvod do arciděkanského kostela
SVĚCENÍ RATOLESTÍ, PRŮVOD a MŠE SV. S PAŠIJEMI

9.4. čtvrtek - ZELENÝ ČTVRTEK – arciděkanský kostel

18:00 MŠE SV. NA PAMÁTKU POSL. VEČEŘE a PRŮVOD

po skončení: KOMPLETÁŘ se čtením z temných hodiněk a ADORACE
asi do 22:00

10.4. pátek Ranní bohoslužby se nekonají!!! Kostel bude otevřen od 14:30
VELKÝ PÁTEK (den přísného postu) – arciděkanský kostel

16:30 KŘÍŽOVÁ CESTA v parku u sv. Havla (při nepříznivém počasí:
arciděk. kostel)

18:00 BOHOSLUŽBA SLOVA S PAŠIJEMI, PŘÍMLUVY, UCTÍVÁNÍ KŘÍŽE a
SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

po skončení: KOMPLETÁŘ se čtením z temných hodiněk

11.4. sobota Žádné jiné bohoslužby (ani na sídlišti) se dnes nekonají !!!

BÍLÁ SOBOTA – arciděkanský kostel

Od 9:00 – 19:30 je otevřen Boží hrob, věřící mají příležitost k uctění.

19:00 NEŠPORY (Večerní chvály) se čtením temných hodiněk

Noční vigilie ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – arciděk. kostel

Lid se shromáždí na prostranství před kostelem.

20:00 ŽEHNÁNÍ OHNĚ, PŘÍPRAVA VELIKONOČNÍ SVÍCE a

PRŮVOD, VELIKONOČNÍ CHVALOZPĚV, BOHOSLUŽBA SLOVA a

KŘESTNÍ BOHOSLUŽBA, EUCHARISTICKÁ BOHOSLUŽBA (Mše svatá)

12.4. neděle - BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ

Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Mše sv. v 9:00, 10:45 (arciděk. kostel), 18:00 (sv. Jan);

8:30 RANNÍ CHVÁLY

9:00 MŠE SVATÁ slavná SE SVĚCENÍM POKRMŮ

16:00 MŠE SVATÁ na sídlišti – dnes mimořádně- *Dům s pečovatel.*

Službou

13.4. pondělí - *nedělní pořad* v obou kostelích, *nebudou Laudy* v 8:30

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ - Mše sv. v 9:00, 10:30 a 18:00

Milí farníci,

Opět se blíží největší křesťanské svátky v roce. Postní doba by nám měla pomoci k přípravě. Odložit to, co nám překáží, zaměřit se k tomu, co nám pomáhá dosáhnout nejdůležitějšího cíle lidského života – plnosti života v Bohu. Stojíme v bráně velikonoce; dnešním dnem vstupujeme do Svatého týdne. Dalo by se říci, že na počátku a na konci tohoto týdne slaví církev dvojí Kristův „triumf“. Dnes, na Květnou neděli, „triumf světský“, okázalý, viditelný, připravený lidem Jeruzaléma; zároveň však pomíjivý jako jarní vánek. A příští neděli si připomínáme ten druhý „triumf“, který připravil Bůh – vítězství nad hříchem a smrtí. Tento triumf je tak nenápadný, jak jen nějaká událost může být. Děje se beze svědků – jen noc - zpívá se v hymnu Exultet - směla znát čas a hodinu – kdy Pán vstal z mrtvých. Ti, kteří věří, že Kristův příběh neskončil zapečetěním náhrobního kamene, v tomto druhém tichém vítězství vidí něco, co se netýká jen Krista, nýbrž co je rozhodující bitvou ve válce dobra a zla, která prostupuje celými dějinami lidského rodu. A mezi těmito dvěma nedělemi, v celém Svatém týdnu a zejména ve Třídenní, které je nejvnitřnější svatyní církevního roku, se před námi znovu odehrává příběh, který je podstatný pro naši víru. Velikonoce jsou tedy svátky veliké radosti, veliké naděje. Jsou to svátky, kdy můžeme jít do největší hloubky v rozjímání nad tím, kdo je to Bůh a kým je pro něj člověk. Můžeme dobře poznat, proč zde žijeme a kam směřuje náš život. Můžeme poznat, že všechno má svůj řád, že mezi dobrem a zlem je propastný rozdíl. Můžeme také dobře poznat, jak je dobré chodit po Božích cestách. Farnost je společenství lidí, kteří se snaží žít podle evangelia Kristova. Je církví v malém, se všemi radostmi ale také bolestmi a nedostatky. Konkrétně vidíme, že církev ještě není dokonalým společenstvím, že je složená z nedokonalých lidí. Je ale vedena tím, kdo je svatý. Děje se zde také mnoho dobrého: mnozí věnují svůj volný čas a své schopnosti dětem, mládeži, dospělým i seniorům. Ve Svatém týdnu při křížové cestě pro děti, dospělé a bohoslužbách tridua můžeme vyprošovat Boží pomoc a požehnání pro sebe, pro naše rodiny, naši farnost, pro obyvatele tohoto města. Můžeme prosit, aby se o těchto velikonocích uskutečnilo to, co voláme při svěcení velikonoční svíce: „Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění“.

P. Józef Szeliga

Vážení farníci,

letos si připomínáme, že je to již pět let, co odešel působit na nebeské kůry náš milý varhaník-profesionál p. František Trhoň. Navíc jeho otec F. Trhoň starší nás opustil právě před 30 lety. Proto mi dovoluňte uvést tuto vzpomínku.

Tyto vzácné boleslavské osobnosti - Františka Trhoně st. a jeho syna Františka - jsem začal velmi intenzivně vnímat hned po svém příchodu do Mladé Boleslavi koncem šedesátých let. Bylo tomu tak z pohledu účastníka kostela a brzo zpěváka na chrámovém kůru v arciděkanském kostele. Bylo mi dopřáno ještě sledovat poslední léta činnosti posledního skutečného zdejšího regenschorih - starého p. Trhoně. On vedl tradiční chrámový sbor, který měl svoje sólisty, byl navázán na spolupráci orchestru a mnoho členů zároveň zpívalo v městském sboru Boleslav. Starý pán měl přísnou povahu, se kterou některé členy přitahoval, s jinými se dokázal rozejít. Vždyť za sebou měl léta kapelnické a sbormistrovské praxe a uměl rozpoznat, co může od koho očekávat. Zpíval jsem ještě na koncertě, který on v kostele uspořádal a na kterém vystoupil jako host sám Eduard Haken. Vzpomínám si též na jeho zklamání, když byl později jeden námi připravovaný chrámový koncert (r. 1974, mám ještě vytištěný plakátek) tehdejšími okresními mocipány zakázán. Pak již se omezil sbor jen na vystupování na velkých svátcích při bohoslužbách. Ale to už musím zmínit též mladého Františka, který se už tenkrát objevoval za varhanami, a brzy jsme se spřátelili. Bylo to v době zavádění nové liturgie a založili jsme tzv. chrámovou scholu, která vystupovala častěji, a to s jednoduššími liturgickými zpěvy. Tím jsme nijak neovlivňovali činnost sboru vedeného p. Trhoněm st. První zkoušky scholy (původně 8 členů) se konaly dokonce v bytě Františka (s jeho odborným vedením) a starý p. Trhoň se svojí paní s námi zpíval též. Po smrti p. Trhoně st. (r. 1979) se pak stávající sbor úplně rozpadl a zůstala jen naše schola. F. Trhoň ml. často chodíval hrát do kostela na varhany a případně i radil a vedl zkoušky se svým osobitým humorem. Větší produkce, jako byla Rybova mše na Vánoce a Hausmannova mše na Velikonoce, řídil vždy on. V té době to bylo samozřejmě pro učitele spojeno s určitým rizikem. V devadesátých letech, když byla veřejnost chrámové hudbě více nakloněna, prosadil František generální rekonstrukci varhan v arciděkanském kostele. Díky jeho neúnavnému obcházení po úřadech a klepání na dveře sponzorů se celá věc podařila a varhany slouží jak pro bohoslužebné tak pro koncertní účely. On si ještě pořídil varhany domů, které, pokud vím, dlouhá léta splácel, a velmi rád se jimi každému hostu

Nastupte do rozjetého vlaku

Milí farníci,

možná, že nevíte, že jsme na našich Biblických hodinách započali se soustavným čtením Písma svatého. Toto čtení je rozvrženo podle někdejšího projektu Radia Proglas na 365 jaksí propojených částí. My čteme po týdnech (celkem tedy 365 týdnů). Každý týden si přečteme doma úryvek ze Starého Zákona (1,5 až 2 stránky) a Nového Zákona (přes půl stránky), kromě toho většinou 1 žalm a několik veršů z Přísloví. Biblická hodina se koná každé 2 týdny, většinou ve středu po mši svaté na faře. Pokaždé tedy připadají texty na 2 týdny. Tam se soustředíme na vysvětlování obtížnějších partií.

Pro ilustraci uvádím rozvržená čtení pro prvních 10 týdnů (číslování podle ekumenického překladu Bible):

1	Gn	1+2	Ž 1	Př 1, 1-6	Mt 1; 2, 1-12
2	Gn	3+4	Ž 2	Př 1, 7-9	Mt 2, 13 nn; 3, 1-6
3	Gn	5+6+7	Ž 3	Př 1, 10-19	Mt 3,7 nn; 4, 1-11
4	Gn	8+9+10	Ž 4	Př 1, 20-23	Mt 4,12 nn
5	Gn	11+12+13,	Ž 5	Př 1, 24-28	Mt 5, 1-26
6	Gn	13,5 nn; 14	Ž 6	Př 1, 29 nn	Mt 5, 27 nn
7	Gn	16+17; 18,	Ž 7	Př 2, 1-5	Mt 6, 1-24
8	Gn	18, 20 nn;	Ž 8	Př 2, 6-15	Mt 6,25 nn; 7, 1-14
9	Gn	20+21+22	Ž 9, 1-12	Př 2, 16 nn	Mt 7,15 nn

(Kdyby někdo nevěděl, tak Gn = 1. kniha Mojžíšova.)

Současně (píšu 23.3.09) jsme přečetli první 4 týdny, do Velikonoc to bude celkem 7 týdnů. Kdo chce, může se připojit, nemusíte od začátku. Pokud se vám to nehodí, nemusíte dokonce ani Biblické hodiny navštěvovat. Na požádání obstarám rozpis na všechny týdny. Najdete jej také postupně na našich farních webových stránkách. Tak tedy bez váhání *nastupte do rozjetého vlaku.*

Jiří Vosáhlo

Pascha (nostrum?)

Blíží se velikonoční svátky. Připravujeme se všichni podle svých sil a možností na jejich radostné a požehnané prožití. Je však jisté, že ne všichni obyvatelé našeho města budou slavit letošní velikonoce v křesťanském duchu. Na Velký Pátek večer, v době ztišení a usebrání, připravilo Městské divadlo MB slavnostní premiéru hry nikterak duchovní, dílo amerického dramatika Tennessee Williamse / Tetovaná růže. Co k tomu dodat? Je jisté, že v profánním prostředí našeho města je zájem většinové společnosti o jakési křesťanské hodnoty asi tím posledním, čím by se měl řídit chod té či oné instituce. A asi jen těžko bychom hledali pro nevěřícího člověka dostatečně pádný argument, proč by divadla, kina či jiné kulturní instituce měly na Velký pátek ztichnout. Vždyť vydělávat se musí. Pro nás, věřící, je to výzva. Výzva k tomu, abychom byli do budoucna lepšími a důvěryhodnějšími svědky právě onoho pravého poselství velikonočních svátků. Je možné, že se nám tento úkol bude zdát příliš náročný, že bude možná i těžší než ono přelévání moře polévkovou lžící. Jinou cestu a jiné řešení než poctivé svědectví víry však nevidím.

J.T.

pochlubil. Byl dokonce ochotný tyto domácí varhany několikrát zapůjčit, např. do kostela sv. Jana pro nějakou slavnost. Nelítočná nemoc však překazila jeho plodný život. Ještě několik dní před jeho smrtí jsem jej navštívil v nemocnici. Stále se o hudbu zajímal, poslouchal ji tam ze sluchátek a doprovodila jej až do konce.

Závěrem musím konstatovat, že oba dva Františkové na mě od samého začátku zapůsobili svým nadšením k hudbě a velmi napomohli mému hudebnímu založení a působení na kůru.

Životní jubileum

Vzácného jubilea se dožil jeden z našich varhaníků. Je to p. Jaroslav Loga a bylo mu rovných 75 let. Hraje na varhany již více než 50 let, posledních asi 30 let zcela pravidelně na našich nedělních hlavních mších a větších svátcích. Mnogaja, milostivaja i blahaja ljeta.

Josef Cyril Sychra

Před 150 lety, 12. března 1859 se narodil J.C.Sychra, který v našem kostele působil jako varhaník, ředitel kůru a sbormistr. Byl též sbormistrem pěveckého sdružení Boleslav. Naše schola zpívala část jeho *Mše české* o slavnosti sv. Josefa a dá-li Bůh, uslyšíme tuto mši po částech na Zelený čtvrtek a na Bílou sobotu.

Jiří Vosáhlo

Farní tábor

Informace pro Ty, kteří mají zájem se zúčastnit letošního farního tábora. Uskuteční se od 8. - 15. srpna 2009 na faře v Jitřavě. Prozradím, že tématem bude středověk.

Věřím, že zájem účastníků se rozroste a prožijeme pěkný týden. Zájemce prosím hlaste osobně Monice Černé nebo P. Radkovi Vašinkovi. Blíže informace Vám budou ještě upřesněny. Za organizační tým Monika Černá

Svatá země...

Poutní zájezd farnosti Mladá Boleslav – návštěva Svaté země

Ve dnech 19.–26.2.2009 se uskutečnil životní zájezd pro mnoho našich farníků (asi 30) do Svaté země, jehož duchovní doprovod činil náš P. Radek a další 3 kněží z naší diecéze (vč. P. Pavla Macha). Průvodcem byl další kněz, P. Viliam. Zájezd byl organizován cestovní kanceláří Palomino. Byl zajištěn i autobus z M.B. do Prahy na letiště a zpět.

Letěli jsme do Tel Avivu, v Izraeli nám byl k dispozici opět autobus. Ubytování bylo skvělé, a to v jednom hotelu v Betlémě. Betlém je dnes téměř součástí Jeruzaléma, avšak obehnan s přísně střeženou hranicí autonomní palestinské oblasti. Každý den jsme navštěvovali významná biblická místa (chrám Božího hrobu v Jeruzalémě, Getsemanská zahrada – bazilika Národů, Hora Blahoslavenství, Nazaret – bazilika Zvěstování apod.) kde jsme také slavili mši svatou. Obzvlášť působivý byl poslední den programu (v Jeruzalémě), kdy jsme prožívali Popeleční středu. Na mnoha místech jsme se setkávali s bohoslužbami a s označenými věřícími popelem. Počasí nám v druhé polovině pobytu velmi přálo, dokonce jsme okusili i koupání v Mrtvém moři. Pokud jde o bezpečnost, nepocítili jsme ani náznak nějakého ohrožení. Ani židé ani arabové nemají důvod turisty ohrožovat. Naopak se snaží je oslovit (např. rusky) kvůli prodeji suvenýrů.

Každému přeji, aby aspoň jednou za život podstoupil tu osobní a finanční oběť a neváhal se do Svaté země vydat. Byli mezi námi jak mladí tak senioři přes 70 let a všichni to přežili a jistě nelitují. Velký dík patří P. Radkovi, který náš zájezd inicioval.
Jiří Vosáhlo

Na „Svaté zemi“ mě nejvíce zaujal život tamních lidí. Líbí se mi, že nikam nepospíchají a opravdu si vychutnávají život na zemi. Okolí Jeruzalému tvoří rozsáhlá kamenná poušť, kde není téměř žádná tráva a jen minimum vody. Lidé zde přitom užijí obrovská stáda ovcí. Je to povzbudivé.
Josef Příbyl

Pout' do Svaté Země pro mě byla příležitostí zamyslet se nad mnoha věcmi, které se týkají mého života. Stejně jako asi každý poutník, i já jsem si odvezla řadu neopakovatelných zážitků. Nejspíš nejdůležitější pro mě bylo zastavení se na Kalvárii, chvíle ztišení pod Ježíšovým křížem. Dalším takovým momentem pak byla plavba po Genezaretském jezeře, při níž jsme sice zmokli, ale také jsme mohli obdivovat duhu a slunce prosvítající mezi mraky. Cesta do Izraele nebyla jen obyčejnou dovolenou, určitě z ní budu ještě dlouho čerpat.
K. Kloudová

Prázdný hrob

Klečím v místě Božího hrobu, jen pár sekund, pak musím uvolnit místo ostatním čekajícím ve frontě. Nic necítím, vůbec nic. Je čas jen sepnout ruce a položit je na ono místo. Prázdný...Prázdný hrob...Pane, dej mi větší víru v Eucharistii, ve které jsi přítomen Živý. Dej mi pochopit, jakým darem pro nás je Tvá přítomnost v Eucharistii. Vskutku, hrob je prázdný.

VN

"Sustinete hic et vigilate mecum - Zůstaňte zde a bděte se mnou." /Mt 26,38/ je napsáno nad vchodem Baziliky Národů v Getsemanské zahradě, kde se Pán Ježíš modlil ke svému nebeskému Otci před svým utrpením.

Pane Ježíši, chci být a bdít s Tebou a modlit se, jak je potřeba. Děkuji Ti, že jsi svou smrtí a zmrtvýchvstáním přemohl hřích a smrt a nevýslovnou láskou miluješ mě i každého člověka.
MK

Proč se katolíci znamenají křížem?

Katolický křesťan znamením kříže vyznává dvě pravdy své víry: Jsou tři božské osoby- to když znamená kříže doprovází slovy „Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.“ Boží syn se stal člověkem, aby nás svou smrtí na kříži vykoupil a navěky spasil – to když děláme samotné znamená kříže. Proto děláme kříž před modlitbou, aby nás spořádal a usebral, aby soustředil naše myšlenky a srdce i vůli k Bohu. Po modlitbě, aby v nás zůstalo, co nám Bůh daroval. V pokušení, aby nás posilnil. V nebezpečí, aby nás chránil. Při žehnání, aby naše duše přijala v sebe plnost Božího života a aby v ní všechno bylo zúrodněno a posvěceno. Kříž děláme běžně dvojím způsobem. První způsob je ten, že palcem pravé ruky znamenáme čelo, ústa a prsa znamením kříže a přitom říkáme: „Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen“ Na čele se znamenáme křížem, abychom vyjádřili, že chceme ve své mysli mít za pravdu všechno, co Bůh zjevil; na ústech, že vše, co Bůh zjevil chceme slovy vyznávat; a na prsou, že to chceme uchovat ve svém srdci a podle toho žít. Tento kříž se nazývá „malý“ nebo-li „řecký“. Používá se při modlitbách věřících a při mešní liturgii před evangeliem, kdy kněz s ním poznamená evangelium před a po jeho čtení, a věřící se jím poznamenají jen s jinými doprovodnými slovy „Sláva Tobě, Pane“ a „Chvála Tobě, Kriste“. Malý kříž se rovněž používá při udílení svátostí, např. když se jím znamená čelo křtěnce při křtu anebo biřmovance při biřmování apod. Druhý způsob je ten, že se dotýkáme pravou rukou a prsty držnými přirozeně u sebe – čela a prsou, pak levého a nakonec pravého ramene a přitom říkáme: „Ve jménu Otce - i Syna - i Ducha svatého. Amen“. Tento kříž se nazývá „velký“ nebo-li „latinský“ a žehná se jím především kněz při liturgii, udílení svátostí, žehnáních a svěceních. Znamení tohoto kříže je děláno též při slovech, jimiž vyzýváme Boha o pomoc, např. „Naše pomoc je ve jménu Páně...“ A na začátku liturgických hodinek: „Bože, shlédni a pomoz“, apod. Podle tohoto znamení se také dá snadno poznat katolík, protože kříž nedělají ani pohané, ani židé, ani velká část nekatolických křesťanů, např. při vstupu do katolického kostela.

(Upraveno podle RC Monitor) Jiří Král

Díky Vaší štedrosti jsme zaznamenali velice pozitivní trend ve výši sbírek. Proti roku 2007 jsme v loňském roce vybrali o 20 % více (index růstu 2008/2006 činí 41 %). Umožnilo nám to výrazně pokročit v řadě stavebních a restaurátorských akcí.

Na náš vlastní vklad 124 000 Kč navázala v r. 2008 dotace města a další dotace, celkem tedy za 750 000 Kč jsme mohli upravit průčelí fary.

Částkou 65 000 Kč jsme se podíleli na další etapě opravy šindelové střechy kostela sv. Mikuláše ve Vinci, kterou bychom letos rádi dokončili. Zcela vlastním nákladem jsme opravili tři sochy andělů z oltáře p. Marie Bolestné za 140 000 Kč. Významně jsme se podíleli nákladem 90 000 Kč na restaurování vitrážních oken v kostele sv. Jiří v Krnsku a jejich zasíťování.

Naše letošní investiční a restaurační záměry:

- posudek statického zajištění kostela NPM a fary (souvislost s náročnou výstavbou parkovacího domu, při výstavbě dvou podzemních pater nelze vyloučit statické problémy obou našich staveb)

- dokončení restaurování sochařské výzdoby oltáře P. Marie Bolestné a sochy P. Marie ze střechy kazatelny v objemu asi 300 000 Kč

- střecha kostela sv. Mikuláše ve Vinci - přibližná spoluúčást na dotacích 250 000 Kč

- vybudování podlahy popř. úložného prostoru v podkroví fary cca 150 000 Kč

Příjmy vlastní činily za rok 2008 ze sbírek 643 000 Kč (nárůst 20 % proti 2007) a 121 000 Kč z darů od farníků (nárůst 50 %). Městská dotace na opravy činila 450 000 Kč, krajská 100 000 Kč a státní 400 000 Kč.

Významným příjmem byl rovněž příspěvek z diecéze 130 000 Kč a dar od Renovabis 144 000 Kč.

Hlavní režijní výdaje v tis. Kč – plyn (68), elektřina (35), pojištění (21), telefony a el. zabezpečení (17) a voda (8). Za nedělní zvláštní autobus jsme utratili 25 tis. Kč, za květiny, hudbu a ostatní bohoslužebné výdaje 29 tis. Kč. Odeslané sbírky a příspěvky diecézi činily 142 500 Kč.

Znovu chceme upozornit výdělečně činné farníky na výhodnou formu příspěvku formou daňově odpočitatelného daru. Zpětně získá 15 % z daru v podobě vratky daně letos více našich farníků než v předchozím roce. Rozhodně je zde ale ještě další potenciál, jak do farní pokladny získat více prostředků – pokud se v letošním roce rozhodnou i další farníci pro tuto efektivnější formu příspěvků. Detailní model uplatnění daňové výhody Vám rádi vysvětlí členové farní rady, můžete jej také nalézt na našem webu www.farnost-mb.cz v Občasníku „Květen 2008“,

článek Blaze tomu kdo dává, ne tomu, kdo bere (Sk 20,35).

Velice si vážíme Vaší ochoty podílet se i finančně na farních aktivitách. Na květnové výroční veřejné farní radě jsme připraveni zodpovědět Vaše dotazy k hospodaření a reagovat na Vaše podněty z hlediska dalších farních záměrů. MM

Kalendář nejbližších akcí

26.4.	14.00 Krnsko, otevření kostela sv. Jiří po opravě, s účastí otce biskupa
květen	pout' do Hejnic
29.5.	21.00 kostel NPM, koncert Markéty Blechové
30.5.	pout' do Jabloného
31.5.	dětský den

U Boha není nikdy krize

Zcela zaplněný kostel dne 8.3. pozorně naslouchal moudrým a laskavým slovům našeho nového biskupa Mons. Jana Baxanta. Otec biskup, doprovázen generálním vikářem Mons. Stanislavem Přibylem, nás přijel poprvé pozdravit a povzbudit. Předání kytice doprovázelo dětsky milé „Květiny od nás vezměte a hlavně se za nás modlete“. Opětováno bylo „Modlete se i vy za mne“. Na uvítání promluvil MUDr. Toman a P. Józef. Zaznamenáno ze slov otce biskupa: Musíme (všichni) sekat latinu. Bůh promlouvá i dnes do našich životů. Nesmíme ale zapomínat na kříž. Ježíš byl Božím synem i před proměněním na hoře před zraky Petra, Jakuba a Jana (Mk 9, 2-10). Proměna nastala u učedníků, jejich oči a mysl se otevřela. Jde o proměnu nás samotných - snahu více vidět, rozumět a konat. Při zmínce o krizi se nám dostalo ujištění, že u Boha nikdy v krizi nebudeme, pokud se od něj neodvrátíme. Po bohoslužbě s námi otec biskup a generální vikář besedovali ve společenské místnosti na faře. Modleme se, ať otec biskup, v duchu svého hesla Ať vidím, přináší stále více světla do naší diecéze.

Ke krizi ještě myšlenky Prof. Mlčocha: Krize obnažila potřebu návratu ideálů a morálky do světa financí i politiky. Finance bez morálky a politika postavená na klientelismu a korupci jsou světu nebezpečné. Je potřeba hodnotové změny, skutečného obrácení – konverze společnosti svádění. Sociální dimenze evangelia nás zavazuje pracovat na nové vizi pro civilizaci, k níž patříme. MM